

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

**2019: Overvind geopolitik og
rens Lyndon LaRouches navn**

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt
finanskrak**

Download (PDF, Unknown)

Afskriftet af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater den 29. november 2018

(Vi er i gang med at oversætte talen til dansk.)

Helga Zepp-LaRouche addressed the seminar via video conference from Germany. In addition EIR Economics Editor Paul Gallagher by pre-recorded video from Virginia, and Hussein Askary in person addressed the seminar in Copenhagen. Diplomats from nine countries attended the seminar, as well as members and contacts of The Schiller Institute.

TOM GILLESBERG: Helga Zepp-LaRouche was very beautifully introduced, I think, by Hussein Askary, in his presentation going through the fantastic road. She as the founder of the Schiller Institute has taken upon herself as the "Silk Road Lady" in bringing about this Belt and Road policy, the New Silk Road policy. So we are very proud and very happy to be able to have her on here live to discuss what is in the situation the world is in right now, after the U.S. midterm elections, and here, the day before we'll have the G20 summit taking place in Buenos Aires.

So, Helga, thank you for being here with us. The word is yours.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Well, I want to say hello to you and I'm very happy to be able to speak to you, even if it's only via video. Obviously, we have reached a very important point in history, and for once, I have to agree with President Macron of France, who just said that the upcoming G20 meeting better

produce some real results, or else, such a gathering of the heads of state would be even counterproductive.

Now, I agree with that.

We have made a campaign for the last several weeks and actually months, that basically what should be the outcome of this G20 meeting. Given the fact that we have both war danger, as was demonstrated very acutely again in the case of the incident in near the Kerch Bridge in the Black Sea, and the general situation between the major nuclear powers is not exactly a calm one, so we have the danger of nuclear war, potentially. Then, we have the immediate danger of a repetition of the financial crash of 2008, except this time, it could be much, much worse, because all the parameters are much worse than in 2008.

In light of these two existential crises, we have defined what should be the outcome of either the G20 meeting or, at least, of those heads of state where one can expect they can go in the direction of establishing a new paradigm: And that refers to President Trump, Putin, Xi Jinping, Prime Minister Modi, and possibly others, Prime Minister Abe, and maybe some other heads of state and government. And what we defined as the absolutely necessary outcome, is that they establish a New Bretton Woods system to replace the presently completely bankrupt financial system, with a New Bretton Woods, which would be in the position of the old Bretton Woods system, however it would include the added features which Franklin D. Roosevelt originally wanted, namely, to end colonialism for the developing sector, which then, unfortunately was not implemented, because Roosevelt died, and the Bretton Woods was established by Truman and Churchill, at least under their political guidance.

And obviously, a New Bretton Woods would only function if it is accompanied by Four Laws which were defined by Lyndon LaRouche already in 2014, as the absolutely necessary changes

in the financial and economic system, being: first, the implementation of Glass-Steagall banking separation; secondly to go to a national bank, to bring the power of credit generation back under the control sovereign powers, under the sovereign control of governments; and thirdly, to create an international credit system; and fourthly, to increase the productivity of the world economy by going for a crash program for a fusion economy and establish more close international space cooperation to get the necessary increase in the productivity of the world economy.

Given the fact that it cannot be expected that all countries of the G20 will agree with that – I can easily imagine that those which are absolutely tied to the City of London and the opposition to Trump coming from Wall Street, that there will be some countries that will absolutely oppose such a solution. And therefore, we have proposed that it can only be the cooperation of those countries which are powerful enough to resist the power of these financial centers, London and Wall Street, and that can only be: President Trump, President Xi Jinping, President Putin, and prime Minister Modi, the four powers together, which represent both the largest nuclear powers, the largest economies, the largest populations, that they have to work together.

Obviously, that potential exists. And since President Trump has again and again reiterated, in the election campaign and again after he became President, that he wants to improve the relationship with Russia, and the entire Russiagate was launched in order to prevent that from happening. Now, Russiagate, by now, is pretty much discredited, and despite the tensions with China on the trade issue, there are positive signs that both China and the United States may be willing to find an agreement to overcome the present war of tariffs.

That potential clearly exists, and it is very obvious, that on that hangs the question, will mankind be able, in light of existential dangers, be able to give itself a governance,

structure of government, which allows the long-term sustainability of the world population. And that that is a very acute question you could see, for example, by the fact that the present Chinese ambassador to the United States Cui Tiankai just yesterday issued a very clear warning that the world must learn the lessons of the Great Depression of the 1930s, resulting in World War II, and he warns that the inability to resolve the present tensions could lead to a new world war, and a new financial crisis worse than the Depression of '30s.

The same Ambassador Cui, already in a speech about a year ago in New York, had basically posed the question: What is going to be the relation between the United States and China? He said that in history, there were 16 cases where the dominant power was replaced by a rising power – referring obviously to the present situation between the United States and China – and that in 12 cases, this led to a big war; in 4 cases, it led to a situation where the rising power simply replaced the up to that point dominant power, and it did not lead to war. And he emphasized that China does not want, at all, either, naturally the situation of war, but it also does not attempt to replace the United States as a dominant power in the world, but that the policy of China is propose a completely new set of international relations of a win-win cooperation between sovereign powers and respect for the sovereignty of the other, respect for the different social system of the other country without interfering into the internal affairs, and simply have a cooperation for the mutual benefit of all participating in this new system.

And that is, in my view, what we have seen in reality in the last five years, since President Xi Jinping proposed the New Silk Road in Kazakhstan in September 2013. And we have seen the enormous development of the New Silk Road in the meantime, including more than 100 countries and having completely transformed the spirit in Africa, which has been caught by the

Spirit of the New Silk Road due to massive investments in infrastructure, industrial parks, energy projects and similar things. The same is true for almost all of Latin America, many countries in Asia and even some Europe countries which are absolutely seeing the advantages of cooperating with this new system.

Now, it took the West, or better, Western think tanks and media, almost four years before they even admitted that this was going on. I mean, this was going a spectacle: Because here you have the largest infrastructure project in history, ever, already now about 30 times as big as the Marshall Plan, and the Western media would not take note of it! Then, about a year ago, they realized this was absolutely unstoppable, so they started a whole barrage of slanders and attacks on this New Silk Road, and quite telling, was that the channel of the Anglo-American establishment, the New York Times, over the last weekend and the weekend before, had I think altogether some 10 or 12 articles on the New Silk Road, in which they admit, basically, well, it's unstoppable, it's here, the West was completely wrong by thinking that if you offer to China to be a member of the WTO and join the free trade system, that eventually China would take over the Western liberal system, Western democracy, or, if they would refuse that, they would simply collapse under the burden of an autocratic leadership.

And the New York Times begrudgingly admits that this was a wrong estimate, that China had not adopted the Western democracy model, and it for sure has not collapsed. But it has the astounding recording of 40 years of uninterrupted economic growth rates, which have completely transformed not only China, but also much of the world economy, and that China now has a middle-class, well-to-do part of the population of 400 million, and this will be doubled in the next 10 years. And basically, the Chinese model is attractive to many countries in the world.

They basically say, as a conclusion, that the only way to deal

with that is the effort to contain China, and if need be, confrontation and even war. And some American general has already said a couple of weeks ago that a war between the United States and China is more likely in the next 50 years, than not.

So this is obviously the famous “Thucydides trap”: This refers to the situation in ancient Greece, the rivalry between Athens and Sparta, which led to the Peloponnesian War, and as a consequence – which people don’t usually mention, when they talk about the “Thucydides trap” – the demise and collapse of ancient Greece.

That is the obvious question: Can the West relate to the fact that China is rising, that there is nothing you can do about it, because, first of all, China was a country which was the leading economic and cultural power over many centuries for the last millennia, with only a very short interruption. And it is deciding to go back, not to replace other countries, but to take a leading role on the world stage. And since the Chinese government has a policy which allows it to do that, mainly by putting the emphasis on continuous innovation, of leapfrogging to the most advanced technologies, of putting a lot of emphasis – they have the most advanced fusion power research program; they have a very, very advanced space exploration program; and they are putting a lot of emphasis on education, excellence in education for the young people, combined with Xi Jinping emphasizing the need to have especially an aesthetical education of the youth, and also the older people. Because aesthetical education goes in the direction of the beauty of the mind and the beauty of the soul.

And given the fact that China has a population of 1.4 billion people, the idea of the West that it would be possible to contain this without war is ludicrous. And if it comes to war, it should be noted that there are many military experts who make the point that once you start to use only one nuclear

weapon, it is the logic of nuclear weapons, in complete contrast to traditional, conventional weaponry, that all weapons will be used. And that would obviously would mean the annihilation of human civilization.

So, this paradox obviously exists, and it is the view of the Schiller Institute that it can only be overcome by winning the West, winning countries of the world over to join in the new paradigm in a win-win cooperation.

Now, that the danger of war is very real, we just saw in the incident involving provocation by Ukrainian warships in the Black Sea, close to the Sea of Azov and the Kerch Bridge. And some people in Ukraine already having proposed some weeks ago, that the newly built bridge between Russia and Crimea, should be blown up. This was obviously an incident a couple of days ago [Nov. 25], whereby Ukrainian warships did not follow the rules which are otherwise established between Russia and Ukraine, to announce their intention to pass through the Kerch Strait; so they were held up by the Russian military; the crews were basically arrested and interrogated, and in the meantime, written material has been found with this crew, which instructs them not to announce themselves, to go to this point of the Kerch Strait in secrecy, clearly indicating a provocation.

What happened, was, immediately, the war-hawks, like NATO General Secretary Jens Stoltenberg, immediately said NATO fully on the side of Ukraine; and some other hawks, immediately, like representatives of the Integrity Initiative – about which I will say something in a second – immediately said that NATO should send a whole flotilla into the Sea of Azov.

Now, this was absolutely denounced by President Putin yesterday, who waited a couple of days, and then basically said this was a clearly preplanned provocation, and the big fault lies with the nations of the West, who, without thinking

immediately take the side of Ukraine. And in his typical Putin humor, even said, if Ukraine would demand to eat babies for breakfast, the West would immediately agree.

And this was also strongly denounced by the former Chairman of the NATO Military Committee, who had also been the Chief of Staff of the German military before that, Gen. Harald Kujat, who denounced Stoltenberg, and said he made a grave mistake: That in an incident like that, it is of the utmost importance that it be investigated and the other nations should not beat it up, but try to deescalate the whole situation. Fortunately, most of the West European governments did, because they obviously realized that a war between Ukraine and Russia could completely go out of control in no time and lead to a World War III.

So I think that this incident, in which the danger is not yet over because Poroshenko announced martial law in parts of Ukraine, and our dear friend Natalia Vitrenko, a Ukrainian politician, warned that this means Poroshenko is actually establishing a dictatorship in Ukraine – martial law, eliminating all kinds of civil rights, being an extremely hot situation.

Now, who is the instigator of this whole provocation? If you look at the fact that just recently, a couple of days ago, it was revealed that there is this thing called “Integrity Initiative.” This is a very strange institution. It’s basically run out of British embassies all over the world, and it is actually a subdivision of British intelligence. One of their spokesmen, Edward Lucas came out in the context of this Ukraine crisis, and immediately said: This is completely like Nazi Germany attacking Poland in 1939, and demanding an immediate escalation, sending warships into the Black Sea, in a clear provocation.

What is this Integrity Initiative? The new British Chief of General Staff Gen. Mark Carleton-Smith said Russia is a

greater danger to the U.K. than ISIS or al-Qaeda, in a completely war-mongering statement. So what this Integrity Initiative outfit does, is they have defined so-called "cluster groups," in all kinds of countries; and if you look at their website and look at the names of the people involved, it is the Cold War faction all over the world. For example, in the United States, it involves Ian Brzezinski, the son of infamous Zbigniew Brzezinski, of the {Great Chessboard} infamy, and this Ian Brzezinski is a leading member of the Atlantic Council, which can be really regarded as one of these subdivisions of the Anglo-American empire, or the British intelligence. And in Germany, it involves Gen. Klaus Naumann, who is famous for his Cold War attitudes towards Russia. So it is this apparatus which is basically sticking to the idea that you need to have a geopolitical confrontation with Russia and with China. And this is the faction which brings about the war danger in the closest fashion.

Now, we have to get over the idea that the world forever needs to be divided into geopolitical blocs, where you have one nation, or one group of nations being in complete conflict with another group of nations. And unfortunately much of the European Union thinks that way; Macron thinks that way; Mrs. Merkel in the same way. When Macron recently demanded the establishment of a European army, to be able to defend Europe against Russia, China and even the United States, he said! That is typical for this kind of thinking, which under conditions of a financial breakdown crisis and general tensions is exactly a prescription for the danger of a repetition of the two catastrophes of the 20th century.

Now, the alternative is fortunately, also very clearly there. I already mentioned the New Silk Road Spirit having transformed Africa, where people for the first time have the legitimate hope that with the help of China, and now, more and more other countries, such as India, Japan, Indonesia, Turkey and many others, having recognized that Africa, which will

have 2.5 billion people by the 2050, and as Xi Jinping at the Johannesburg BRICS summit in September correctly noted, Africa having the biggest development potential of all the continents on the planet, that one can say that Africa will be the “new China with African characteristics.” That you will have a very young population, which if they are educated and provided with the necessary infrastructure investments, can really become the most productive continent on the planet.

That obviously, is a nightmare for those people who have tried to suppress the development of the developing countries, such as the IMF, with their “conditionalities,” which was the real debt trap. You know, the IMF conditionalities basically made sure that the developing countries would remain indebted, and that they were not allowed to use their income for either investment in social expenditures, education, infrastructure, but that they had to pay debt as a priority, and that was one of the main means how the development of these countries was suppressed.

And naturally, you had the very unholy role of the World Wildlife Fund, preventing infrastructure, for the sake of snails rather than human beings. And you had the whole unholy ideology of the Club of Rome that supposedly the resources on the planet were limited, and therefore development of the developing countries had to be suppressed.

When China launched the New Silk Road, all of that went out of the window, because, now, for the first time, there is the real possibility to overcome the underdevelopment of the developing countries, and that has been understood by the countries of the Global South – these are all the major organizations, such as the G77, the Organization of Islamic Countries (OIC), Mercosur [Mercado Común del Sur], the African Union, all of these organizations are now basically inspired by the New Silk Road idea.

And even in Europe, this is dramatically quickly changing: You

had the 16+1, Eastern and Central European Countries plus China, which very happy to be hubs between Europe and Asia, in the Silk Road development. You have Greece, which is completely transformed because of Chinese investments in Piraeus and other infrastructure projects. The new Italian government had completely changed: They no longer listen to the EU in respect to China. The leading ministers, like Giovanni Tria, and the undersecretary for Economic Development Michele Geraci, Prime Minister Giuseppe Conte, himself, they all basically look to cooperation between China and Italy, not only for mutual investments, but especially to invest in joint projects in Africa. And one of the most glorious examples, is the agreement between China and Italy to jointly work together with the countries of the Lake Chad Basin Commission to implement the Transaqua project, which I'm sure Hussein already talked about.

But then you have also Spain, where President Xi was just there on a state visit, and having very far-reaching cooperation agreement between China and Spain, emphasizing the 2,000 years of cultural ties between the two countries. And then Xi Jinping will also go to Portugal when he comes back from the G20. And between Portugal and China there is an absolute agreement that Portugal, also, will become the hub – Spain and Portugal will not only be the hub for the Eurasian connection of the New Silk Road, but also the hub for all the Spanish- and Portuguese-speaking throughout the world. So this is what the Schiller Institute emphasized in our “World Land-Bridge” report, to work on the so-called Atlantic route, and in this way, combining the Caribbean, Central America, South America, with those Portuguese- and Spanish-speaking countries and therefore Europe.

So the World Land-Bridge is coming into being. And we had just had a very interesting and hopeful even in Hamburg, between China and the Hamburg Chamber of Commerce, where, with the exception of one Greenie, who was completely beside himself,

but all the other speakers were more or less very optimistic in talking about how Hamburg is the natural link not only for the land connection – and I think per week now, 23 trains are coming from China into Hamburg – but obviously, also a crucial aspect of the Maritime Silk Road, given the fact that Hamburg is the largest port in Germany.

This is all very, very interesting. Then, I should not forget to mention Switzerland, which is also onboard. Austria: Austria's new government even has it in its coalition treaty that Austria wants to become a hub for the New Silk Road. So I think the development is actually, objectively very, very promising. But obviously, a lot more has to be done, because if you reflect on what I said in the beginning, what should become the outcome of the G20, a New Bretton Woods system and a new system in order to safeguard our nations against the danger of a new financial blowout, that has not yet been accomplished.

Otherwise, objectively, despite all the dangers I've referred to, I think we can be very optimistic, because a new system is within reach. And I just want to say, that economic development absolutely must be combined with a Classical Renaissance. Because, if you look at the values of the West right now, – I want to identify very briefly what I mean by that – the neo-liberal or liberal philosophy or ideology which has taken over in the West, it is correctly rejected by Russia and by China – it's the principle "everything is allowed." You have not two genders, but now you have about 49 genders; you have pornography without limits; children can go on the internet and see the worst-possible atrocities, the violence which is now, unfortunately having roots in the United States – you have the mass shootings in the schools almost every day. In the United States, there were already more than 300 mass shootings [this year]. You have the opioid epidemic in the United States. You have an increase of [inaudible 35:42] alcoholism, drug addiction; longevity in the United States has

gone down for the first time in the last two years! If there is any parameter for a collapsing economy it is that the life expectancy goes down.

And in Europe, we are not that far behind, if you look at the violence in the schools in Germany, just to name one element. I think we are in an absolute dire need to have a Renaissance of human culture, of Classical culture, of Classical music, poetry, and other areas of art.

This has been understood in China. I mentioned already Xi Jinping's emphasis on the need for aesthetical education, and the main Chinese speaker at this Hamburg conference yesterday, Vice Premier Liu He, who is the main economic advisor of Xi Jinping, he deviated from his written text and said that he wanted to share a story with the audience, that during the Cultural Revolution, when he was young, he had to hide in one of the hutongs in Beijing – these are the old buildings – and he had to listen in secrecy to the Violin Concerto in C-minor of Felix Mendelssohn, and that meant that he fell completely in love with Classical music and he has pursued that passion ever since.

I think this is very promising. Because as you know, we are convinced that human nature is that all human beings essentially are good, that man has the limitless capability to self-perfect, not only in terms of intellect, but also that the aesthetical education means that you can educate your emotions until you can blindly follow them because they would never tell you anything different than what reason commands. This is the Friedrich Schiller's definition of the beautiful soul. He says, necessity and passion, free will and duty all fall in one, and this is the condition where man is truly free: Because you do with passion what is necessary, because you cannot think in any different way other than on the level of reason.

And I think that is not a utopia, but that is something which

can be absolutely accomplished and is inherent in the philosophy of Confucius, who also had almost the same idea of aesthetical education as Friedrich Schiller, that is, through music, through poetry, through learning [inaudible 38:49], that you can actually transform the character of people to become beautiful characters, and to becoming wise and serve the common good.

Now, I think that if mankind is supposed to reach the New Paradigm, not only will the relations among nations be like that, that each nation will refer to the best tradition of the other and be enriched by discovering the beauty of the most advanced culture of the other nation, but that that will increasingly become the nature of relations among nations: that we will stop behaving like little four-year-old boys, kicking each other in the shins, meaning, conducting war and things like that, and we will become adult as a human species and renovate our relations, like the astronauts, who all, – all the astronauts who have been in space, who were on the ISS, they all report the same thing: That once you are in space, you recognize that you can only cooperate on the basis of reason, because otherwise you won't exist, and that when you look at our little, blue planet from space, you recognize that there is {so} much to be discovered! First of all, there are no borders, there are no races, there is only one humanity, and you recognize that our universe is so huge! And that we as a human species have to cooperate, to be able to have a sustained existence in this universe, over the next thousands and thousands of years.

And the Hubble telescope discovered that we presently know of the existence of 2 trillion galaxies! Now, that is boggling the minds – if I try to think of the Solar System, the Milky Way, the galaxy, that is already gigantic. But the idea of 2 trillion galaxies, that shows you that we as a human species have just made the first baby steps in the direction of the perfection of our species.

Anyway, I just think we are at the change of an epoch. I think we have a very good chance to leave the epoch of geopolitics behind us, that we can really create a system of governance which makes the coexistence in peace and development possible for all of humanity. And I would encourage you to be optimistic about it, and join efforts with the Schiller Institute, because this has been our perspective for the past 40 or 50 years – in the case of my husband, 50 years – and I think we are on the verge of seeing the realization of that vision.

Thank you. [applause]

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

En idé, hvis tid er kommet: LaRouches fire-magts alliance for at skabe et Nyt Bretton Woods-system

Leder fra LaRouchePAC den 27. august 2018 – For næsten ti år siden, den 18. november 2008, leverede Lyndon LaRouche en historisk webcast, der præsenterede hans forslag om at udfri det Britiske Imperium fra dettes (og planetens) elendighed med en fire-magts alliance bestående af USA, Rusland, Kina og Indien, som den igangsættende kraft for et Nyt Bretton Woods internationalt finanssystem. Det gamle spekulative system var dengang, i 2008, midt i sin dødskrise, fra hvilken den stadig ikke kan – eller nogensinde vil – komme sig.

Verden ville være et helt andet sted i dag, hvis LaRouches opfordring var blevet hørt dengang. Men det mellemliggende årti har ikke været forgæves.

For det første har et globalt alternativ til det bankerotte britiske imperium manifesteret sig, især i løbet af de sidste fem år, i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Endnu vigtigere end de hundredvis af milliarder af dollars til de store projekter, der har været lanceret, udløser initiativet bølger af optimisme – hvilket Helga Zepp-LaRouche har omtalt som Ånden i den Nye Silkevej – i hjørner af planeten, der tidligere var nedsænket i fortvivlelse. Hvad ellers kan man tænke, når man læser bemærkningerne af Togos præsident, Faure Gnassingbé, på tærsklen til Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Kina d. 3-4. september? Han udtalte til CGTN TV: "Der er ingen ende på vejen til vækst. Der er ingen begrænsninger i vores fremskridt indtil nu. Vi har opnået nogle fremskridt, men mere kan lade sig gøre."

For det andet er der for nylig blevet valgt nye regeringer i USA, Italien og andre steder, regeringer, der er villige til at arbejde med de fire magter identificeret af LaRouche, og parate til fundamentalt at forandre den globale orden, herunder dens katastrofale frihandels-dogmer og aggressive regimeskifte-krige. Den ultimative regimeskifte-krig er i gang inden for USA selv, med det Britiske Imperium, der benytter sine aktiver i FBI, medierne og de politiske partier til et angreb mod den amerikanske forfatning og Trumps præsidentskab.

Den britiske krig mod USA skal besejres, ligesom vi tidligere har besejret lignende britiske krige – fra Uafhængighedskrigen, til Borgerkrigen, til Anden Verdenskrig. Perioden fra nu af og til midtvejsvalget i november bliver et afgørende slag i den krig.

At mønstre kræfterne for at opnå dette, og få USA med ombord på Bælt- og Vejinitiativet, kræver den form for dybtgående forståelse af både problemet og dets løsning, som Lyndon LaRouche leverede i hans webcast den 18. november 2008 – af hvilken årsag vi inkluderer nogle relevante uddrag nedenfor.

“Sådan har verden – gennem sådanne midler som derivater i størrelsesordenen milliarder af dollars! – skabt en udestående gæld langt større end alt, hvad der nogensinde vil kunne betales. Så, vi kommer aldrig til at betale denne gæld! Vi kan ikke betale denne gæld. Så vi kommer aldrig til at betale den.

“Hvad gør man i et sådant tilfælde? Hvad gør USA i en sådan sag i henhold til vores forfatning? Man erklærer disse gældsforpligtelser konkurs. Og hvad gør man med disse konkurser? Man udreder dem! De ting, der bør understøttes, vil blive understøttet, og resten af det vil bare vente eller dø ud. Det store flertal, det store flertal af udestående forpligtelser i dag, i form af nominelle krav mod lande, vil blive annulleret. De ting, der bør betales, vil blive betalt. De andre vil aldrig blive betalt – de ville alligevel aldrig

blive betalt, under nogen omstændigheder!

“Nu er der to veje at gå: Enten lader man verden bryde sammen, med sult og massedød til følge. Eller man lader sagen gå igennem en konkursbehandling. Og hvordan gør man det? Nuvel, det jeg specificerede er meget elementært: Jeg har fire nationer i tankerne, nationer, der kan tage føringen med det. Og fire nationer, som tilsammen repræsenterer de største konsolideringer af magt på denne planet: Disse nationer er USA, Rusland, Kina og Indien, med mulighed for at andre nationer kan komme ind og deltage i den samme aftale. Vi lader verden gennemgå en konkursbehandling. Hvordan gør vi det? Vi bruger USA's forfatning til at gøre det.

“USA's forfatning er enestående fordi vi har en form for forbundsforfatning: at vores dollar ikke er en monetaristisk dollar; det er en kredit dollar ...

“Hvis nu USA siger, at vi vil bakke vores dollar op, og indgår en aftale med Rusland, Kina og Indien om at slutte sig til os, og til andre lande, der gør det samme, nemlig sætter verden under konkursbehandling, ved hvilken vi vil annullere de fleste af de udeståender, finansielle forpligtelser: Det må ske. Ellers er der ingen planet! Hvis man prøver at inddrive gæld for milliarder af dollars i udestående fordringer, fra hvem skal man inddrive, på hvilken måde og hvad vil effekten være af det? Det strider imod naturlov at inddrive den gæld! Hvor mange mennesker skal man dræbe for at inddrive den gæld? Hvor mange lande skal man ødelægge for at inddrive den gæld?

“Så vi har denne udenforstående monetære myndighed, som har traktataftaler med regeringer, men som ellers ikke har nogen reel forpligtelse overfor regeringerne, med undtagelse af traktataftalen. Denne aftale har resulteret i skabelsen af en umådelig stor verdensgæld, en monetær gæld, som aldrig kan betales. Selvfølgelig er systemet konkurs! Man lukker systemet ned og sætter det under konkursbehandling – det er det eneste middel.

“Derfor kan vi oprette et nyt kreditsystem imellem lande, som, tror jeg, hvis USA, Rusland, Kina og Indien er enige om det, de fleste nationer i verden med glæde vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt pengesystem, et kreditsystem i modsætning til et monetært system. Og under disse omstændigheder kan vi fortsætte med at fremme kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere et opsving af samme type, som vi foretog med præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det, tænker jeg, vil vi ikke afvige fra, når først vi har gjort det.

“Det er det eneste alternativ.

“Hvad dette indebærer politisk er enden på det Britiske Imperium; eller hvad der kaldes det Britiske Imperium. Det Britiske Imperium er det nuværende verdens imperium. Med undtagelse af det Britiske Imperium er der ikke noget andet imperium på denne planet i dag. Anvendelsen af betegnelsen 'imperium' for at beskrive et hvilket som helst andet system er inkompetent. Det britiske er det eneste imperium, og det Britiske Imperium er det, som styrer dollaren, den flydende dollar i dag, den monetære dollar.

“Så under disse omstændigheder går vi videre med en rekonstruktion af verden. Og hvad vi gør, i stedet for det nuværende frihandelssystem, er at gå tilbage til et protektionistisk system, et system med faste valutakurser; med andre ord: valutaerne vil have en fast vekselkurs i forhold til hinanden, eller justeres i henhold til traktatarrangementer, men de flyder ikke. Og så fortsætter vi med at yde kreditter til store infrastrukturinvesteringer, hvilket vil drive den fysiske genopbygning af planeten.

“Det er det eneste hjælpemiddel.”

Skriv under!: Appel for et Nyt Bretton Woods kreditsystem; Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske

præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skuddermudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland, Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkurssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

"Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale."

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener,

at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som "en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina." Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: "Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er

lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indeværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og den anden er konfrontation med faren for krig.”

**POLITISK ORIENTERING den 23.
august 2018:
Trump og USA må sammen med
Kina, Rusland og Indien
etablere et nyt Bretton Woods**

fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Helga Zepp-LaRouches webcast 23. august 2018: Tiden er inde for et nyt Bretton Woods baseret på LaRouches fire love.

Er der virkelig nogen der tror, at kvantitative lempelser vil løse verdens accelererende finanskriser? At skabe mere ubetalelig gæld ved at centralbankerne øger mængden af 'funny money', der fejer igennem systemet, vil genopbygge så meget som en enkelt bro, en kilometer jernbane eller skabe et eneste produktivt job, der betaler en løn man kan leve af? Eller at mere frihandel, privatisering og deregulering er nøglen til økonomisk velstand? Det er disse "løsninger", som de imperialistiske eliter i London og Wall Street presser på med; det er London og Wall Street, som stadig dikterer politikken i den transatlantiske region.

Men aksiomerne bag disse forfejlede politikker skaber kun papirprofit for de få, på bekostning af et stigende

antal liv, der er mistet ved den samlede virkning af afindustrialisering og degenerering, som har ødelagt den optimisme, som ellers bør karakterisere unge menneskers livssyn; og de unge vender sig i stedet mod dødelige stoffer og selvmord. Vælgere i hele den transatlantiske verden har vist, at de ikke længere stoler på eller tror på finansoligarkerne, der klamrer sig til disse mislykkede aksiomer for at holde deres forfaldne system i live.

Mange regeringer i sektoren af fremvoksende økonomier nærer den samme mistillid, da de i stigende grad vender sig mod Kina og dets nu globale Bælt- og Vejinitiativ, og afviser de neoliberale aksiomer for at overvinde de katastrofer, som de er blevet pålagt af de eliter, der har stået for det "post-koloniale system" med plyndring og ødelæggelse.

Det post-koloniale system fik så godt som ukontrolleret kontrol for næsten halvtreds år siden, med beslutningen den 15. august 1971, om at bryde væk fra Franklin Roosevelts finansielle Bretton Woods-system med faste valutakurser. På det tidspunkt, og siden da, har Lyndon LaRouche og hans kone, Helga, ledet kampen for et Nyt Bretton Woods, baseret på at bringe de førende stormagter USA, Rusland, Kina og Indien sammen for at gennemføre det. Med valget af Donald Trump, der deler LaRouches modstand mod det etablisement, som kører denne orden, blev det muligt for USA at opfylde den mission, som LaRouche har skitseret siden den skæbnesvangre augustdag i 1971.

John Brennan, en lejemorder, der arbejder for dette London-baserede system, og som har til hensigt at stoppe Trump, befinder sig nu i det varme sæde, og står over for mulig retsforfølgelse sammen med mange af hans samarbejdspartnere for deres forbrydelser, herunder at have brygget den bedrageriske Russiagate-sag sammen.

Denne torsdag vil Helga Zepp-LaRouche rådgive om,

hvad der kan gøres for at virkeliggøre et Nyt Bretton Woods og putte Brennan og hans venner hvor de hører hjemme, i fængsel. Gå ikke glip af denne mulighed!

Se programmet her. Tilgængelig fredag den 24. august 2018.

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og

politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder" ('emerging markets' -red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forfejlede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne

regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem ... Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

Erstat 'London-dollaren' med Nyt Bretton Woods før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten."

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international 'valutakrise', der leder i retning af bølger af 'defaults' (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse 'den tyrkiske krise' maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte 'avancerede' lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: "Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ..."

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden

Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med 'flydende satser': Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons 'offshores' gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-'kreditsystem' betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte "til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder."

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: "Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under

disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det.”

LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods: På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkurssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være

afgørende for, om der enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Tyrkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiell arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiell arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for

hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk -red.) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville

blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skuddermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han

har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsatningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang, og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget udefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termonuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suveræniteten, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at

udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.

Vestens finanssystem på afgrundens rand: Kun fire-magters Nye Bretton Woods kan forhindre kaos

Leder fra LaRouchePAC den 15. august 2018 – Det vestlige monetære system hænger i en tynd tråd. Den øjeblikkelige panik i Tyrkiet, Argentina og andre steder lettede lidt i dag, men problemet er ikke lokaliseret til et eller flere krisepunkter – det er systemisk, resultatet af de sidste 10 års afvisning af at ændre de politikker, der forårsagede nedbruddet i 2008. Da Wall Street eksploderede i 2008, viste Bush og Obama deres sande farver – Union Jacks røde, hvide og blå farver, ikke USA's flag – idet de afviste at gennemføre Lyndon LaRouche's opfordring til at genoprette FDR's Glass-Steagall lov, samtidig med at der blev vedtaget lovgivning, der fremmede fuldt afkast af derivatspekulationen på bekostning af realøkonomien. Dette førte til befolkningens oprør, som udtrykt ved valget af Donald Trump, der lovede at genoprette den amerikanske industrielle økonomi og afslutte den evige imperialistiske krigsførelse.

Som LaRouche insisterede på efter nedbruddet i 2008, kan Glass-Steagall alene imidlertid ikke længere gøre jobbet. Intet mindre end en helt ny global finansiel orden kan få succes med at erstatte 'Casino Mondial' (verdens-kasinoet) med dets flydende valutakurser og tøjlesløs spekulation, der har optaget pladsen for investeringer i realøkonomien, med IMF og

ECB som 'håndhævere'. En sådan ny Bretton Woods tilgang er nødvendig, idet faste valutakurser må genoprettes i et system baseret på guldreserver, mens projekter i regi af 'Den Nye Silkevej', baseret på national kredit udvider produktiviteten og trivslen for hele menneskeheden.

At opnå et sådant nyt paradigme kræver, at Donald Trump sætter sig ned med lederne af de tre andre stormagter i verden – Rusland, Kina og Indien – for at formulere en ny Bretton Woods-aftale. Dette var LaRouche's indsigt i 2009, at kun disse fire stormagter, der handler i enighed, ville have magt til at erstatte det Britiske Imperium med et nyt finanssystem blandt suveræne nationer, et system baseret på reel udvikling. Denne vision blev bekræftet på det historiske BRICS-topmøde i Sydafrika i sidste måned, hvor Rusland, Kina og Indien forpligtede sig til at udvide ånden og funktionen af Den Nye Silkevej til hele Afrika og den såkaldte udviklingssektor.

Trump har gentagne gange erklæret, at Xi Jinping, Vladimir Putin og Narendra Modi er venner, på trods af en massiv indsats af briterne og deres aktiver i USA for at vende nationen imod både Rusland og Kina. Nu er Russiagate-fidusen afsløret og kan muligvis snart blive afsluttet, idet anklagerne bliver de anklagede. Trumps advokat Rudy Giuliani erklærede, at det er på tide, at Obamas CIA-chef John Brennan bliver bragt til en storjury for hans kriminelle forbrydelse sammen med den britiske efterretningsagent Christopher Steele, der orkestrerede det igangværende kupforsøg mod USA's regering. Ledende kongresmedlemmer er nu fokuserede på den britiske efterretningstjenestes rolle i Russiagate-kupforsøget. Denne udrensning af det imperialistiske britiske snavs inden for det amerikanske etablissement skal afsluttes med det samme, og straks frigøre Trump til at gøre, hvad han nødvendigvis må gøre, gennem fire-magts afstemningen: skabe et nyt Bretton Woods.

Pengekrisen bliver værre – kun LaRouches nye Bretton Woods kan stoppe det

I takt med at den omsiggribende internationale 'valutakrise' truer et voksende antal banker, meddelte den russiske finansminister Anton Siluanov på nationalt tv i søndags, at Rusland fortsat vil formindske sine beholdninger af amerikanske statsobligationer og bruge rubler og andre valutaer til handelsbetalinger; dette blev rapporteret i en pressemeddelelse fra RIA Novosti. Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan og finansminister Berat Albayrak har også meddelt, at det er hensigten at benytte andre betalingsvalutaer end dollar.

Rublen og den tyrkiske lira er blandt vigtige valutaer, som nu styrtdykker på baggrund af en enorm og skælvende global boble af lavkvalitets, virksomhedsgæld, skabt af centralbankernes misforståede trykning af penge igennem et årti. Af den del af den globale virksomheds-gæld på 75 billioner \$, som er 'rated', er mere end halvdelen klassificeret 'junk' eller lige en tand over 'junk'. De faldende valutaer efterlader nu nogle af de mere kortsigtede klumper af denne lav-kvalitetsgæld helt ubetalelig. Det har stået klart igennem det sidste års tid, at stigende rentesatser i USA og Europa ville skubbe en masse af denne gæld ud i 'default' (misligholdelse -red.)

For Tyrkiets vedkommende er 180 milliarder ud af samlet 337 milliarder dollars i virksomhedsgæld, pålydende i dollar, kortsigtet, med mindre end et års løbetid – og der er

endnu mere pålydende i euro. Den tyrkiske økonomi og industri vokser hurtigt, og statsgælden er lav, men det spekulative angreb på valutaen følgende annonceringen af de amerikanske told-tariffer, overtrumfer dette.

Ikke alene er store europæiske banker, især de franske og spanske, stærkt eksponerede for denne, nu giftige, virksomhedsgæld; det er også store statsbanker i Gulf-staterne. Og der er andre såkaldte 'emerging country'-valutaer, og måske endda nogle europæiske, der allerede er på spanden, eller på vej til det, på baggrund af den styrkede dollar.

Tyrkiet har i dag indført delvis kapitalkontrol på sine banker, samtidig med at deres reservekrav på udlån reduceres med 0,25 %. Det har også forbudt 'short-selling' af aktier. Disse foranstaltninger holdt fredag faldet af liraen på omkring 7,15/ dollar, fra 6,9/ dollar; under det niveau, hvor tyrkiske banker sandsynligvis vil krakke.

De russiske og tyrkiske meddelelser rejser faktisk spørgsmålet om en øjeblikkelig indsats for at lancere et nyt Bretton Woods monetært system, som beskrevet og foreslået af EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, igennem mange år.

Den amerikanske dollar – som faktisk længe har været 'London-dollaren', da de fleste dollars er blevet udstedt på Londons eurodollar-markeder – har været verdens reservevaluta uden guldreserver siden 1970'erne. Overgangen til at bruge andre valutaer til handelsafregninger kan ske ved aftaler blandt andre store lande – dvs. BRICS, som Tyrkiet offentligt ønsker at deltage i. Men uden enighed om at tage skridt til et nyt guldbaseret system med faste valutakurser, en ny Bretton Woods-aftale, vil disse 'sideaftaler' for handelsafregning ikke stoppe finanskrisen. Faktisk kan de føre til yderligere kaotiske valutaudsving og spekulative angreb.

LaRouche havde ret: Finanskrak!

KAMPAGNEAVIS NR. 7, EFTERÅR 2008

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Fødevarereproduktionen skal fordobles

KAMPAGNEAVIS NR. 6, SOMMER 2008

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Kræv folkeafstemning om Lissabon-traktaten

KAMPAGNEAVIS NR. 5, FORÅR 2008

Download (PDF, Unknown)

Finanssystemet kolliderer! Magnettog over Kattegat

KAMPAGNEAVIS NR.4, EFTERÅR 2007

Download (PDF, Unknown)